

velsesplads. På disse begravelsespladser skal der alene være adgang til aske- og urnenedsættelser, og der vil ikke være adgang til en ceremoni, der forudsætter en bygning.

Kl. 16.00

Jeg vil gerne sige, at regeringen er ganske tilfreds med den gældende ordning, hvor folkekirken med sine kirkegårde dækker langt det største behov for begravelsespladser, og hvor trossamfund uden for folkekirken har mulighed for at anlægge egen begravelsesplads. Men det betyder ikke, at der ikke også bør være mulighed for etablering af et alternativ f.eks. i form af en skovbegravelsesplads. Et supplement til de mere traditionelle begravelsespladser vil være udmærket i forhold til at øge den enkeltes valgmuligheder.

Den centrale bestemmelse er jo begravelseslovens § 16, stk. 1, som angår både kiste- og urnebegravelser, og indebærer, at der i det kapel, som ifølge bestemmelsen skal opføres på begravelsespladsen, kan foregå en begravelsesceremoni ved en præst i folkekirken eller ved en præst i et trossamfund uden for folkekirken.

På den baggrund er jeg enig i, at et krav om opførelse af et kapel på en sådan begravelsesplads er ulogisk. Efter gældende lov kan der ikke ske anlæg af en kommunal skovbegravelsesplads, uden at der skal opføres et kapel. Regeringen vil gerne stille forslag om en ændring af begravelsesloven, sådan at der bliver mulighed for at imødekomme nogle menneskers ønsker om, at urnen med deres aske kan blive nedsat på en dertil indrettet skovbegravelsesplads.

Naturligvis skal man gennemtænke forslaget. Det bør fortsat være frivilligt for kommunerne, om de ønsker at anlægge en begravelsesplads. Det har kommunerne kunnet siden 1907, men de har endnu ikke gjort brug af muligheden. Kommunerne bør fortsat have mulighed for at anlægge begravelsespladser, hvor der skal være kapel. Det er vigtigt, at de fortsat har den mulighed, da mange mennesker lægger vægt på, at begravelsen kan ske fra et kapel. Den eksisterende lov skal derfor blot suppleres med en bestemmelse, som åbner mulighed for, at en kommune kan anlægge en skovbegravelsesplads der, hvor der ikke stilles krav om opførelse af et kapel.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen ikke medvirker til en ændring af begravelsesloven, som giver kommunerne et pålæg om at oprette begravelsespladser. Det skal fortsat være den enkelte kommune, der beslutter, om man vil have en sådan begravelsesplads.

Endvidere forudsætter regeringen, at etablering af de ønskede begravelsespladser kan ske inden for rammerne af den øvrige lovgivning, f.eks. ved skovloven og planloven. F.eks. er det kun i private skove, at offentlighedens færden kan begrænses til anlage stier, og hvis begravelsespladsen som forudsat i forslaget ligger i fredsskov, vil skovlovmyndigheden fortsat være tilsynsmyndighed i alle forhold vedrørende skovloven. For så vidt angår planloven, vil beliggenhedskommunen skulle tage stilling til, om der kræves landzonetilladelse eller kommunal planlægning.

Endelig vil jeg henlede opmærksomheden på, at ifølge § 14, stk. 1, i lov om folkekirken kirkebygninger og kirkegårde har et sogns beboere ret til at blive begravet på kirkegården i det sogn, hvor de bor. For personer, der ikke tilhører folkekirken, gælder dette dog ikke, hvis der i sognet findes en kommunal begravelsesplads eller en begravelsesplads for det trossamfund, som de tilhører.

For tiden er der som sagt ingen kommunale begravelsespladser, men hvis intentionerne i beslutningsforslaget bliver en realitet, kan det betyde, at nogle borgere i det sogn, hvor begravelsespladsen bliver anlagt, mister retten til at blive begravet på kirkegården i det sogn, hvor de bor. Det vil være de borgere, som ønsker at blive kremeret, og som hverken er medlemmer af folkekirken eller tilhører et andet trossamfund. Jeg ser dog ikke umiddelbart nogen store praktiske problemer, da der set under et er god plads på folkekirkens kirkegårde. Så problemet er til at overse.

Med disse bemærkninger vil jeg tilkendegive, at regeringen som udgangspunkt er positivt indstillet over for intentionerne i beslutningsforslaget, og jeg vil gerne i løbet af næste folketings-samling fremsætte et lovforslag om ændring af lov om begravelsesplads og ligbrænding i overensstemmelse med det, jeg her har sagt.

Formanden:

Tak til kirkeministeren. Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Kl. 16.05

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan godt afsløre over for forslagsstillerne, at havde det stået til ministeren alene, var ministeren nok kommet først med en eller anden form for justering af loven. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg som ordfører var meget